

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-099/2014

Priština,

14. juli 2016. godine

U postupku:

B. J., u svojstvu naslednika N. J.

Žalilac/Tužena strana

protiv

S. R. M. as heir of R. O.

Tuženik/Podnosilac zahteva

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsedavajući sudija, Rolandus Bruin i Krasimir Mazgalov, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) KPCC/D/A/219/2013 od dana 27. novembra 2013. godine (spis predmeta upisan u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojem KPA93046), nakon zasedanja održanog dana 14. jula 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba B.J. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/219/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA93046.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/219/2013, od dana 27. novembra 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA933046.

Proceduralni i činjenični istorijat

1. Dana 31. maja 2007. godine, S. R.M. (u daljem tekstu: tuženik) podnela je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), kojim je potraživala potvrđivanje svojinskog prava i ponovni posed imovine upisane na ime njenog pokojnog oca, R. O., katstarske parcele br. 503/1 i 503/2, u površini 52 ar 41 m², upisana u posedovni list br. 140, katastarska zona Šajkovac, Opština Podujevo (u daljem tekstu: imovina u zahtevu). Ona je na početku takođe potraživala parcelu br. 504; međutim KAI je odvojila imovinski zahtev u odnosu na ovu imovinu. Ona je izjavila da imovinu koristi nepoznato lice bez ikakvog zakonskog prava.
2. U prilogu imovinskom zahtevu, tuženica je, među ostalog, dostavila sledeća dokumenta:• Posedovni list br. 140 od dana 26. aprila 2007. godine, izdat od strane Kancelarije za katastar i nepokretnu imovinu u Podujevu, koji glasi da su katastarska parcela br. 503/1 u površini od 0.45.32 ha, po kulturi njiva, IV klase, i katastarska parcela br. 503/2 u površini od 0.07.09 ha upisane na ime R. O., oca tuženice;• Lična karta izdata od strane paralelnih premeštenih organa u Srbiji dana 12. juna 2001. godine, sa mestom prebivališta u Prištini;• Izvod iz matične knjige venčanih koji glasi da je podnosilac zahteva R. ćerka;

- Kopija plana od dana 24. decembra 2010. godine na kojoj je R. O. upisan kao vlasnik.
3. Dana 11. juna 2013. godine, KAI je obavestila imovinski zahtev i našla da je obaveštenje bilo tačno na osnovu GPS koordinata.
 4. Dana 3. jula 2013. godine, B. J. (u daljem tekstu: žalilac) odgovorio je na imovinski zahtev te je izjavio da je imovina konfiskovana bez ikakve naknade tokom Kraljevine Srba-Hrvata-Slovena i data je tuženiku koji je koristio istu do 1999. godine. Kasnije, isti je izjavio da je imovina kupljena 1980-tih ali da taj kupoprodajni ugovor nije upisan, te i da je nedavnom presudom Opštinskog suda u Podujevu iz 2008. godine, postao vlasnik imovine u zahtevu.
 5. Kako bi podržao svoj odgovor, žalilac je dostavio sledeća dokumenta:
 - Pravosnažna presuda C. br. 158/2008 od dana 07. oktobra 2008. godine, kojom je usvojen tuženi zahtev B. J. i kojom je potvrđeno da je isti vlasnik katastarskih parcela 503/1 i 503/2;
 - Certifikat o svojini od dana 19. novembra 2012. godine, upisan na ime B.J..
 6. Dana 27. novembra 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPCC/D/A/219/2013, našla da je tuženica dokazala da je njen otac, R. P. O., vlasnik 1/1 parcela 503/1 i 503/2, i da je žalilac obavezan da vrati posed i naloženo je ostalim osobama da napuste imovinu u zahtevu u roku od 30 dana pod pretnjom prisilnog izvršenja.
 7. KIZK je u paragrafima 81-88 odluke obrazložila da je tuženica dokazala da je njen otac bio vlasnik pre oružanog sukoba. Žalilac je predstavio pravosnažnu presudu Opštinskog suda u Podujevu kao dokaz kako bi dokazao da je Sud u 2008. Godini, priznao svojinsko pravo žalioca. Tuženica nije učestvovala u ovom postupku. KIZK je održala saslušanje dana 21. avgusta 2013. godine. Žalilac se odnosi na sudsku presudu, međutim, prihvata da je tuženik bio u posedu do 1999. godine i da je na osnovu katastarskih upisa tuženik bio vlasnik. KIZK je zaključila da Opštinski sud nije bio nadležan da odluči po ovom pitanju i da žalilac nije predočio dokumenta kojima bi dokazao da je stekao svojinu nad imovinom u zahtevu te i da se prema tome imovinski zahtev treba prihvatiti.
 8. Dana 31. marta 2014. godine, odluka KIZK je uručena žaliocu, dok je ista uručena tuženici dana 29. aprila 2014. godine. Dana 30. aprila 2014. godine, žalilac je napao odluku pred Žalbenim većem KAI Vrhovnog suda. Dana 21. maja 2014. godine, tuženici je uložena

žalba. Dana 13. juna 2014. godine, tuženica je podnela odgovor na žalbu. Vrhovni sud je primio spis predmeta dana 20. maja 2014. godine

Navodi stranaka:

Žalilac:

9. Žalilac navodi da se odluka KIZK sastoji od bitne povrede, koja je zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnih odredbi.
10. Žalilac izjavljuje da je pitanje rešeno presudom Opštinskog suda u Podujevu i da se niko od strane tuženika nije pojavio u tim postupcima. Žalilac dalje navodi da su njegova tužba i ostala dokumenta protivurečno zakonu odbijena.
11. U njegovoj žalbi uloženoj pred Vrhovnim sudom Kosova, žalilac ponavlja iste navode koje je predstavio tokom postupka i saslušanja pred KAI/KIZK. Prema tome, žalilac predlaže Vrhovnom sudu Kosova da pregleda njegovu žalbu, preinači ožalbenu odluku i vrati predmet KAI/KIZK na ponovno razmatranje.

Tuženica:

12. Tuženica je u odgovoru izjavila da njen otac nikada nije prodao imovinu u zahtevu i da je bio u neprestanom posedu do juna meseca 1999. godine. Što više, ona je izjavila da je presuda Opštinskog suda u Podujevu doneta u njenom odsustvu ili u odsustvu bilo kojeg člana porodice ili da nije bila obaveštena. Na kraju, ona predlaže Vrhovnom sudu da odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi odluku KIZK.

Pravno obrazloženje:

13. Žalba je uložena u vremenskom roku od 30 dana predviđenom u članu 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, zamenjene Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon br. 03/L-079), te je prema tome prihvatljiva.

14. KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenicu da je Izvršni sekretarijat KAI pozitivno verificovao, među dokumentima dostavljenih od strane tuženice, posedovni list br. 140. Ovaj posedovni list indicira da je imovina u zahtevu upisana na ime oca žalioca.
15. Vrhovni sud nalazi da je ožalbena odluka takođe zasnovana na činjenicu da je žalilac zasnovao svoje navode na pravosnažnu presudu C. br. 158/2008 od dana 7. oktobra 2008. godine, kojom je prihvaćena tužba B. J. i potvrđeno je da je isti vlasnik katastarskih parcela br. 503/1 i br. 503/2 ali da ta presuda nema efekat na nadležnost KIZK u smislu odredba člana 11.4. (c) koji predviđa da : *“Komisija odbacuje u celini ili delimično zahtev: (c) Kada je zahtev ranije razmotren pri čemu je doneta konačna administrativna ili sudska odluka”*. U konkretnom predmetu, tužba žalioca je podneta u Opštinskom sudu dana 15. aprila 2008. godine te je i sudska presuda doneta nakon što je UNMIK Uredba 2006/50, koja je kasnije zamenjena Zakonom br. 03/L-079, stupila na snagu, dana 16. oktobra 2006. godine. U smislu člana 18. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 odredbe ovog Zakona se primenjuju u bilo kojem imovinskom zahtevu pod članom 3.1. ovog Zakona koji je podnet sudu uz to da ti sudski postupci nisu okončani pre 16. oktobra 2006. godine. Ovaj predmet spada u okviru nadležnosti KIZK u smislu člana 3.1. Zakona br. 03/L-079 koji predviđa da je KIZK nadležna da reši sledeće kategorije zahteva koji su povezani sa sukobom i koji uključuju okolnosti koje su direktno povezana ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine: a) vlasnička potraživanja u odnosu na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, i b) zahteve koji obuhvataju prava na korišćenje privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, kada podnosilac zahteva trenutno nije u stanju da koristi ta imovinska prava. Pošto je tužba pred Opštinskim sudom u Podujevu podneta nakon 16. oktobra 2006. godine, KIZK je bila nadležna da odluči po predmetu a ne Opštinski sud. Prema tome, ta odluka Opštinskog suda je odlučujuća da se proceni da li je žalilac stekao svojinsko pravo nad imovinom u zahtevu.
16. Sud smatra da je zaključak odluke KIZK da je tuženica dokazala da je vlasnik, dok žalilac nije predstavio nijedan validan dokaz da se njegov zahtev prihvati, pravičan i zakonski. Prema tome, Vrhovni sud nalazi da su navodi žalioca neosnovani i neprihvatljivi u odnosu na imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu.

17. Kao posledica toga, Žalilac nije dokazao bilo koje imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu, te takođe nije uspešno napao zaključak KIZK predstavljen u odluci da je tuženica vlasnik imovine u zahtevu.
18. Vrhovni sud nalazi da je KIZK zasnovala svoju pravičnu i validnu odluku na valjanom i potpunom utvrđivanju činjeničnog stanja i valjanom primenom materijalnog prava, te nema povrede materijalnih ili proceduralnih odredbi. Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
19. Na osnovu gore navedenog, u smislu člana 13.3. (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenjiva te se ne može napasti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Rolandus Bruin, sudija EULEX-a

Krasimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gutaityde, pisar EULEX-a